

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **P. D.**, proti žalované **Vězeňské službě** se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem Zdravotního střediska Věznice Karviná,

t a k t o :

I. Návrh se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá nařízení lepší zdravotní péče, nařízení lékařských vyšetření a pokračování léčby tak, jak ji měl nastavenou v civilu. Dále požaduje odškodnění ve výši 150 000 Kč.

Podle § 4 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o

- a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen "správní orgán"),
- b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu,
- c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu,
- d) kompetenčních žalobách.

Přezkum toho, zda bude osobě poskytnuta zdravotní péče a v jakém rozsahu, se vymyká z přezkumné pravomoci správních soudů, neboť posuzování zdravotního stavu, stanovování léčebných diagnóz a určování způsobů léčení nepředstavuje výkon veřejné moci a nejedná se tudíž o veřejnou správu, ale o otázku ryze odbornou, medicínskou, závislou na odborných znalostech poskytovatele zdravotní péče. Zásah, který žalobce namítá, nečinila žalovaná jako správní orgán a v žádném případě jej nečinila na úseku veřejné správy. Skutečnost, že poskytování zdravotních služeb je regulováno veřejným právem, ještě neznamená, že se jedná mezi pacientem a zdravotním zařízením o veřejnoprávní vztah a že se poskytovatel zdravotních služeb tímto stává orgánem veřejné moci. Na tom nic nemění ani to, zda je žalobce na svobodě či ve věznici (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.3.2015 č.j. 4 Azs 256/2014-29).

Krajský soud proto v souladu s § 46 odst. 2 s.ř.s. žalobu v této věci odmítl, neboť se žalobce domáhal rozhodnutí ve věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. Tím je toto řízení skončeno (§ 64 s.ř.s., § 114 odst. 2 o.s.ř.). Žalobce však může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat ve věci žalobu k Obvodnímu soudu v Praze 4. V takovém případě podle § 82 odst. 3 o.s.ř. platí, že řízení je u soudu zahájeno dnem, kdy soudu došla odmítnutá žaloba (návrh na zahájení řízení).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 14. ledna 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu